

Nèshamah

Hoe zit een mens in elkaar? Heeft hij een lichaam en een ziel, zoals de wetenschap ons wil doen geloven, of is er meer? Kennelijk hebben we alleen maar een ziel en een lichaam, want als ons iets aan het lichaam mankeert dan gaan we naar de dokter en als we psychisch niet in orde zijn dan gaan we naar een zielenknijper. Meer smaken zijn er niet.

In de Bijbel ligt dat iets anders. Daarin wordt gesproken over geest, ziel en lichaam, waarbij de geest voor ons denken staat, de ziel voor onze levenswandel, voor dat wat we doen en laten en het lichaam, nou ja, dat spreekt voor zichzelf.

De mens bestaat dus uit geest, ziel en lichaam. Maar dat is nog niet alles. Helemaal compleet is het: geest, geest, ziel en lichaam

Volgens Genesis 1: 26, 27 schiep God de mens naar Zijn beeld. Zo langzaamaan weten we dat met die mens niet de eerste Adam, maar de laatste Adam bedoeld werd, namelijk Christus. Wij mensen kunnen wel Zijn beeld gelijkvormig worden, maar daar is toch tenminste wedergeboorte voor nodig. De natuurlijke mens lijkt in de verste verte niet op God en op Christus.

Toch ben ik geneigd te denken dat ook de eerste Adam en daarmee de hele mensheid naar Gods beeld geschapen is. We vergelijken dan niet de hoedanigheden van God met de mens, maar om het oneerbiedig te zeggen: we vergelijken hoe Hij "in elkaar zit" met hoe wij "in elkaar zitten".

God is Geest en als Hij alleen uit Geest bestond, dan zouden wij Hem nooit kunnen kennen of zien. Hij laat Zich echter wel kennen en zien. In het Oude Testament sprak of verscheen dan JEHOVAH en in het Nieuwe Testament spreekt en verschijnt Christus. Hij is het Afschijnsel van Zijn heerlijkheid en het uitgedrukte Beeld van Zijn zelfstandigheid, Zijn wezen, zijn ziel. God drukt Zich dus uit door Christus en verschijnt als de Mens Jezus Christus.

Hieronder volgt een schema:

Schema:

Neshamah	Elohim	Geest	geweten
Roeach	Roeach Elohim	Geest	geest
Nefesh	JEHOVAH Elohim	JEHOVAH	ziel
?(basar)	Jehoshua	Jezus	lichaam

De nèshamah is de geest, het geweten, waar het idee, het weten inzit. Dat wat wij mensen van God ingeblazen hebben gekregen. Dat is niet het stemmetje wat jou vertelt dat je geen chocolaatje mag pikken als je dat van plan bent te doen. Dat geweten wordt in de Bijbel "gewoonte" genoemd. Dát geweten wordt gevormd door je opvoeding. Nee, in de Bijbel is het geweten het vage idee wat een mens van nature heeft over God, waarheid, liefde, rechtvaardigheid, genade, wijsheid en dergelijke. Je kunt er geen duidelijke definitie van geven, maar je weet dat het er is.

De bedoeling van dit leven is erachter zien te komen wat die begrippen inhouden. Daarnaar op zoek gaan. Spreuken 8 zegt bijv. over de wijsheid: "Die mij vroeg zoeken, zullen mij vinden".

Stel je nu eens een rad voor, of een fietswiel voor mijn part. Zo'n ding heeft een centrum en vanuit dat centrum lopen er allemaal spaken naar buiten. Elke spaak stelt één van die begrippen voor. In deze wereld verdragen die begrippen elkaar vaak niet. Als er recht moet geschieden, dan is de liefde zoek. Datzelfde geldt ook voor waarheid en liefde, of wijsheid en

rechtvaardigheid. Wat wij in het leven doen, is een beetje een compromis zien te vinden tussen al deze begrippen. Een beetje van dit en een beetje van dat. Dat maakt het leven nog een beetje dragelijk. Als je nu van de buitenkant van het wiel naar het centrum gaat, dan zie je dat al die begrippen bij elkaar komen. Dat centrum is Christus. Zoek je waarheid, dan kom je bij Hem uit, want Hij is Waarheid. Zoek je liefde, dan kom je bij Hem uit, want Hij is liefde enzovoort. Al die begrippen worden in Hem verenigd. Daarom kan Hij ook zowel rechtvaardig als genadig, als liefdevol enz. zijn. Het antwoord op alle vragen die voortkomen uit de neshamah vind je in de Bijbel. Wat is Waarheid? Wat is liefde? Wat is wijsheid? Je vindt het daar. Natuurlijk kun je ook waarheden en wijsheden en "liefheden" elders vinden, maar nergens vind je die dingen verenigd. Dat lijkt me voldoende bewijs dat Christus de enige Ware is. Daarom is God liefhebben en je naast als jezelf ook de vervulling van de wet. Alles wordt in de liefde, namelijk in Christus verenigd. De neshamah is dus het levensbeginsel in ons dat vrucht moet dragen. Dat doet het wanneer wij de Waarheid vinden. Wanneer wij Christus vinden, hebben wij vrucht gedragen en zullen vrucht dragen. Snap je het allemaal nog een beetje? Bij die dingen als waarheid, liefde, gerechtigheid, wijsheid enz. hoort natuurlijk

ook het Godsbesef. Dat zit de mens ingebakken. Ook de mensen die ontkennen dat er een God is, hebben dat Godsbesef, maar zij ontkennen het gewoon.

Ze hebben hun eigen filosofieën daarvoor in de plaats gezet. Het leuke was dat ik net een stukje geschreven had over "zonde". Eén van de betekenissen daarvan is dat de mens zijn doel in het leven mist, namelijk het "zingen, prijzen, loven, danken de Heer", naar het ons welbekende lied. Daarin had ik een tekst aangehaald uit Psalm 150. Vers 6 luidt: "Alles wat adem heeft, love den HEERE. Hallelujah! Toen dacht ik natuurlijk: "Vreemd, dieren ademen ook en zelfs planten doen dat. Hoe kunnen zij dan de Heer loven?" Met de kennis van bovenstaande in het achterhoofd, dacht ik meteen dat daar wel neshamah zou staan. En inderdaad. Voor mij was het toen meteen duidelijk.

Alles wat adem, geweten, of een soort besef van die dingen heeft, zou de Heer loven. Dat kunnen alleen maar de mensen zijn. Bijbelstudie blijft leuk! Deze hoorde ik onlangs ook nog. Over hoe de wereld in elkaar steekt. Dan bedoel ik niet meteen de holle aarde, maar hoe je je op een andere manier de wereld moet voorstellen. Meestal zeg ik dan: "trek een lijn. Die lijn stelt de aardbodem voor. Alles boven de lijn is de hemel en alles onder die lijn is het dodenrijk. Fysiek kun je de aarde en de hemelen zien. Nou ja, bij de hemelen is dat wat moeilijk, maar als je naar boven kijkt zie je de hemelen. Die van de vogels en die van zon, maan en sterren. Nu is er ook nog iets wat we niet kunnen zien, namelijk de hemel der hemelen en het dodenrijk. Dat is de onzienlijke of de geestelijke wereld. Nou, om je voor te stellen hoe dat zit, vergelijk je dat met licht en geluid. Licht bijvoorbeeld kun je zien in allerlei kleuren. Voor ons oog is rood, de kleur met de laagste lichtgolven, nog waarneembaar, maar infrarood al niet meer. Die kleur heeft nog lagere lichtgolven. Met speciale apparatuur kunnen we dat dan nog net wel zien, maar alles wat daaronder zit niet meer. Aan de bovenkant kunnen we violet nog waarnemen, maar ultraviolet niet meer. Bij geluid werkt het precies zo. Het gehoor van een mens ligt gemiddeld tussen de 40 en 20.000 hertz. Alle geluidgolven daaronder en daarboven zijn voor ons niet meer waarneembaar. Zo is het ook met deze wereld. De materiele dingen kunnen wij zien, maar de geestelijke dingen niet. Aan de bovenkant en aan de onderkant niet. God laat dus wel degelijk in de schepping zien hoe de dingen in elkaar zitten.

Nog even terug naar de neshamah. We hadden het onlangs over een tekst in Hand. 17. Heel toevallig, maar waarschijnlijk toch niet zo toevallig als het leek. God leidt ons namelijk in heel de Waarheid. Ook nu weer. Ik zal de tekst even uittypen, want je hebt vast geen Bijbeltje

bij de hand. Het gaat over de toespraak van Paulus voor de Grieken op de Areópagus. Toen Paulus in Athene was, zag hij dat de Grieken nogal godsdienstig waren. Hoe zou dat nu zo komen?

- Hand 17:22 En Paulus, staande in het midden van de plaats, genaamd Areópagus, zeide: Gij mannen van Athéne ik bemerkte, dat gij alleszins gelijk als godsdienstiger zijt.
- 23 Want de stad doorgaande, en aanschouwende uw heiligdommen, heb ik ook een altaar gevonden, op hetwelk een opschrift stond: DEN ONBEKENDEN GOD. Dezen dan, Dien gij niet kennende dient, verkondig ik ulieden.
- 24 De God, Die de wereld gemaakt heeft en alles wat daarin is; Deze. zijnde een Heere des hemels en der aarde, woont niet in tempelen met handen gemaakt;
- 25 En wordt ook van mensenheden niet gediend, als iets behoevende, alzo Hij Zelf allen het leven, en den adem, en alle dingen geeft;
- 26 En heeft uit één het ganse menselijke geslacht der mensen gemaakt. om op den gehelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen van hun woningen;
- 27 Opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons.
- 28 Want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij; gelijk ook enigen van uw poëten gezegd hebben: Want wij zijn ook Zijn geslacht.
- 29 Wij dan, zijnde Gods geslacht ... enzovoort.

Nu ging het ons om vers 26. Heeft God de woningen van de mensen bepaald, opdat zij de Heere daardoor zouden dienen? Dat is natuurlijk niet zo. God heeft de mens het leven en de adem en alle dingen gegeven. Hij heeft de mens dus geschapen en wel bepaald waar de mensen zouden wonen. Dat lees je in Genesis 11. Noach krijgt, net als Adam, de opdracht om zich te vermenigvuldigen en de aarde te vervullen. Nou, vers 26 is eigenlijk een tussenzin, waarin gezegd wordt dat God Die de mens geschapen had, dat niet zomaar gedaan heeft, maar op een heel ordelijke manier. Voor de duidelijkheid zou je dus vers 27 direct na vers 25 moeten lezen. Dan staat er dat God de mensen het leven en de adem en alle dingen gegeven heeft, opdat zij God zouden zoeken. En wat blijkt nu: de adem uit ver 25 is een verwijzing naar Genesis 2: 7. Daar blies God de nèshamah in de mens en de mens werd daardoor een levende ziel. Wat Paulus dus zegt, is dat God de mens die nèshama gegeven heeft met de bedoeling dat de mens daardoor God zou zoeken. Leuk hè? Normaal gesproken zou ik daar zo overheen lezen, maar nu weten we gewoon wat er staat en wat ermee bedoeld wordt. Datzelfde geldt voor Kol. 1: 16. "Want door Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, die zienlijk en die onzienlijk zijn, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen;" Alle dingen zijn door Hem geschapen, met de bedoeling dat ze tot Hem zouden komen. Uit dit alles blijkt in ieder geval dat het nooit de bedoeling kan zijn dat de mens aan zichzelf zou werken om een beter mens te worden. En dat de mens daardoor uiteindelijk zelf als God wordt, of een staat bereikt waarin hij volmaakt is. Dat is wat alle religies in de wereld leren. Het gaat echter niet om jezelf, maar om God, Die de mens geschapen heeft om Hem te dienen.

Schriftplaatsen met Nèshamah:

- Gen. 2: 7 En de HEERE God had den mens geformeerd uit het stof der aarde, en in zijn neusgaten geblazen den **adem** des levens; alzo werd de mens tot een levende ziel.
- Gen. 7: 21 En alle vlees, dat zich op de aarde roerde, gaf den geest, van het gevogelte, en van het vee, en van het wild gedierte, en van al het kruipend gedierte, dat op de aarde kroop, en alle mens.
- 22 Al wat een **adem** des geestes des levens in zijn neusgaten had, van alles wat op het droge was, is gestorven.
- 23 Alzo werd verdelgd al wat bestond, dat op den aardbodem was, van den mens aan tot het vee, tot het kruipend gedierte, en tot het gevogelte des hemels, en zij werden verdelgd van de aarde; doch Noach alleen bleef over, en wat met hem in de ark was.
- Deut. 20: 11 En het zal geschieden, indien zij u vrede zal antwoorden, en u opendoen, zo zal al het volk, dat daarin gevonden wordt, u cijnsbaar zijn, en u dienen.
- 12 Doch zo zij geen vrede met u zal maken, maar krijg tegen u voeren, zo zult gij haar belegeren.
- 13 En de HEERE, uw God, zal haar in uw hand geven; en gij zult alles, wat mannelijk daarin is, slaan met de scherpte des zwaards;
- 14 Behalve de vrouwen, en de kinderkens, en de beesten, en al wat in de stad zijn zal, al haar buit zult gij voor u roven; en gij zult eten den buit uwer vijanden, dien u de HEERE, uw God, gegeven heeft.
- 15 Alzo zult gij aan alle steden doen, die zeer verre van u zijn, die niet zijn van de steden dezer volken.
- 16 Maar van de steden dezer volken, die u de HEERE, uw God, ten erve geeft, zult gij niets laten leven, dat **adem** heeft.
- 17 Maar gij zult ze ganselijk verbannen: de Hethieten, en de Amorieten, en de Kanaanieten, en de Ferezieten, de Hevieten, en de Jebusieten, gelijk als u de HEERE, uw God, geboden heeft;
- 18 Opdat zij ulieden niet leren te doen naar al hun gruwelen, die zij hun goden gedaan hebben, en gij zondigt tegen den HEERE, uw God.
- Jozua 10: 38 Toen keerde Jozua, en gans Israel met hem, naar Debir, en hij krijgde tegen haar.
- 39 En hij nam haar in, met haar koning, en al haar steden, en zij sloegen haar met de scherpte des zwaards, en verbanden alle ziel, die daarin was; hij liet geen overigen overblijven; gelijk als hij aan Hebron gedaan had, alzo deed hij aan Debir en haar koning, en gelijk als hij aan Libna en haar koning gedaan had;
- 40 Alzo sloeg Jozua het ganse land, het gebergte, en het zuiden, en de laagte, en de aflopingen der wateren, en al hun koningen; hij liet geen overigen overblijven; ja, hij verbande alles, wat **adem** had, gelijk als de HEERE, de God Israëls, geboden had.

- Jozua 11: 8 En de HEERE gaf hen in de hand van Israel, en zij sloegen hen, en joegen hen na tot groot Sidon toe, en tot Misrefoth-maïm, en tot het dal Mizpa tegen het oosten; en zij sloegen hen, totdat zij geen overigen onder hen overlieten.
- 9 Jozua nu deed hun, gelijk hem de HEERE gezegd had; hun paarden verlamde hij, en hun wagenen verbrandde hij met vuur.
- 10 En Jozua keerde weder ter zelve tijd, en hij nam Hazor in, en haar koning sloeg hij met het zwaard; want Hazor was te voren het hoofd van al deze koninkrijken.
- 11 En zij sloegen alle ziel, die daarin was, met de scherpte des zwaards, die verbannende; er bleef niets over, dat **adem** had; en Hazor verbrandde hij met vuur.
- 12 En Jozua nam al de steden dezer koningen in, en al haar koningen, en hij sloeg hen met de scherpte des zwaards, hen verbannende, gelijk als Mozes, de knecht des HEEREN geboden had.
- 13 Alleenlijk verbrandden de Israëlieten geen steden, die op haar heuvelen stonden, behalve Hazor alleen; dat verbrandde Jozua.
- 14 En al den roof dezer steden, en het vee, roofden de kinderen Israëls voor zich; alleenlijk sloegen zij al de mensen met de scherpte des zwaards, totdat zij hen verdelgden; zij lieten niet overblijven wat **adem** had.
- 15 Gelijk als de HEERE Mozes, Zijn knecht, geboden had, alzo gebod Mozes aan Jozua; en alzo deed Jozua; hij deed er niet een woord af van alles, wat de HEERE Mozes geboden had.
- 2 Sam. 22: 1 En David sprak de woorden dezes lieds tot den HEERE, ten dage als de HEERE hem verlost had uit de hand van al zijn vijanden, en uit de hand van Saul.
- 2 Hij zeide dan: De HEERE is mij mijn Steenrots, en mijn Burg, en mijn Uithelper.
- 3 God is mijn Rots, ik zal op Hem betrouwen; mijn Schild en de Hoorn mijns heils, mijn Hoog Vertrek en mijn Toevlucht, mijn Verlosser! Van geweld hebt Gij mij verlost!
- 4 Ik riep den HEERE aan, Die te prijzen is, en ik werd verlost van mijn vijanden.
- 5 Want baren des doods hadden mij omvangen; beken Belials verschrikten mij.
- 6 Banden der hel omringden mij; strikken des doods bejegenden mij.
- 7 Als mij bange was, riep ik den HEERE aan, en riep tot mijn God; en Hij hoorde mijn stem uit Zijn paleis, en mijn geroep kwam in Zijn oren.
- 8 Toen daverde en beefde de aarde; de fondamenten des hemels beroerden zich, en daverden, omdat Hij ontstoken was.
- 9 Rook ging op van Zijn neus, en een vuur uit Zijn mond verteerde; kolen werden daarvan aangestoken.
- 10 En Hij boog den hemel, en daalde neder; en donkerheid was onder Zijn voeten.
- 11 En Hij voer op een cherub, en vloog, en werd gezien op de vleugelen des winds.
- 12 En Hij zette duisternis rondom Zich tot tenten, een samenbinding der wateren, wolken des hemels.
- 13 Van den glans voor Hem henen werden kolen des vuurs aangestoken.
- 14 De HEERE donderde van den hemel, en de Allerhoogste gaf Zijn stem.
- 15 En Hij zond pijlen uit en verstrooide ze; bliksemen en verschrikte ze.

- 16 En de diepe kolken der zee werden gezien, de gronden der wereld werden ontdekt, door het schelden des HEEREN, van het **geblaas** des winds van Zijn neus.
- 17 Hij zond van de hoogte, Hij nam mij, Hij trok mij op uit grote wateren.
- 18 Hij verloste mij van mijn sterken vijand, van mijn haters, omdat zij machtiger waren dan ik.
- 19 Zij hadden mij bejegend ten dage mijns ongevals; maar de HEERE was mij een Steunsel.
- 20 En Hij voerde mij uit in de ruimte, en rukte mij uit, want Hij had lust aan mij.
- 21 De HEERE vergold mij naar mijn gerechtigheid; Hij gaf mij weder naar de reinigheid mijner handen.
- 22 Want ik heb des HEEREN wegen gehouden, en ben van mijn God niet goddelooslijk afgegaan.
- 23 Want al Zijn rechten waren voor mij, en Zijn inzettingen, daarvan week ik niet af.
- 24 Maar ik was oprecht voor Hem; en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid.
- 25 Zo gaf mij de HEERE weder naar mijn gerechtigheid, naar mijn reinigheid, voor Zijn ogen.
- 26 Bij den goedertierene houdt Gij U goedertieren; bij den oprechten held houdt Gij U oprecht.
- 27 Bij den reine houdt Gij U rein; maar bij den verkeerde houdt Gij U verdraaid.
- 28 En Gij verlost het bedrukte volk; maar Uw ogen zijn tegen de hogen, Gij zult hen vernederen.
- 29 Want Gij zijt mijn Lamp, o HEERE, en de HEERE doet mijn duisternis opklaren.
- 30 Want met U loop ik door een bende; met mijn God spring ik over een muur.
- 31 Gods weg is volmaakt; de rede des HEEREN is doorlouterd; Hij is een Schild allen, die op Hem betrouwen.
- 32 Want wie is God, behalve de HEERE, en wie is een rotssteen, behalve onze God?
- 33 God is mijn Sterkte en Kracht; en Hij heeft mijn weg volkomen geopend.
- 34 Hij maakt mijn voeten gelijk als der hinden, en stelt mij op mijn hoogten.
- 35 Hij leert mijn handen ten strijde, zodat een stalen boog met mijn armen verbroken is.
- 36 Ook hebt Gij mij gegeven het schild Uws heils, en door Uw verootmoedigen hebt Gij mij groot gemaakt.
- 37 Gij hebt mijn voetstap ruim gemaakt onder mij; en mijn enkelen hebben niet gewankeld.
- 38 Ik vervolgde mijn vijanden, en verdelgde hen, en keerde niet weder, totdat ik ze verdaan had.
- 39 En ik verteerde hen, en doorstak ze, dat zij niet weder opstonden; maar zij vielen onder mijn voeten.
- 40 Want Gij omgorddet mij met kracht ten strijde; Gij deedt onder mij nederbukken, die tegen mij opstonden.
- 41 En Gij gaaft mij den nek mijner vijanden, mijner haters, en ik vernielde hen.
- 42 Zij zagen uit, maar er was geen verlosser; naar den HEERE, maar Hij antwoordde hun niet.

- 43 Toen vergruisde ik hen als stof der aarde; ik stampte ze, ik breidde hen uit als slijk der straten.
- 44 Ook hebt Gij mij uitgeholpen van de twisten mijns volks, Gij hebt mij bewaard tot een hoofd der heidenen; het volk, dat ik niet kende, heeft mij gediend.
- 45 Vreemden hebben zich mij geveinsdelijk onderworpen; zo haast als hun oor van mij hoorde, hebben zij mij gehoorzaamd.
- 46 Vreemden zijn vervallen, en hebben zich aangegord uit hun sloten.
- 47 De HEERE leeft, en geloofd zij mijn Rotssteen; en verhoogd zij God, de Rotssteen mijns heils!
- 48 De God, Die mij volkomene wraak geeft, en de volken onder mij nederwerpt;
- 49 En Die mij uitvoert van mijn vijanden; en Gij verhoogt mij boven degenen, die tegen mij opstaan; Gij redt mij van den man alles gewelds.
- 50 Daarom zal ik U, o HEERE, loven onder de heidenen, en Uw Naam zal ik psalmzingen.
- 51 Hij is een Toren der verlossingen Zijns konings, en Hij doet goedertierenheid aan Zijn gezalfde, aan David en aan zijn zaad, tot in eeuwigheid.

- 1 Kon. 15: 27 En Baësa, de zoon van Ahia, van het huis van Issaschar, maakte een verbintenis tegen hem, en Baësa sloeg hem te Gibbethon, hetwelk der Filistijnen is, als Nadab en gans Israel Gibbethon belegerden.
- 28 En Baësa doodde hem, in het derde jaar van Asa, den koning van Juda, en werd koning in zijn plaats.
- 29 Het geschiedde nu, als hij regeerde, dat hij het ganse huis van Jeróbeam sloeg; hij liet niets over van Jeróbeam, wat **adem** had, totdat hij hem verdelgd had, naar het woord des HEEREN, dat Hij gesproken had door den dienst van Zijn knecht Ahia, den Siloniet;
- 30 Om de zonden van Jeróbeam, die zondigde, en die Israel zondigen deed, en om zijn terging, waarmede hij den HEERE, den God Israëls, getergd had.

- 1 Kon. 17: 10 Toen maakte hij zich op, en ging naar Zarfath. Als hij nu aan de poort der stad kwam, ziet, zo was daar een weduwwrouw, hout lezende; en hij riep tot haar, en zeide: Haal mij toch een weinig waters in dit vat, dat ik drinke.
- 11 Toen zij nu heenging om te halen, zo riep hij tot haar, en zeide: Haal mij toch ook een bete broods in uw hand.
- 12 Maar zij zeide: Zo waarachtig als de HEERE, uw God, leeft, indien ik een koek heb, dan alleen een hand vol meels in de kruik, en een weinig olie in de fles! En zie ik heb een paar houten gelezen, en ik ga heen, en zal het voor mij en voor mijn zoon bereiden, dat wij het eten, en sterven.
- 13 En Elia zeide tot haar: Vrees niet, ga heen, doe naar uw woord; maar maak mij vooreerst een kleinen koek daarvan, en breng mij dien hier uit; doch voor u en uw zoon zult gij daarna wat maken.
- 14 Want zo zegt de HEERE, de God Israëls: Het meel van de kruik zal niet verteerd worden, en de olie der fles zal niet ontbreken, tot op den dag, dat de HEERE regen op den aardbodem geven zal.
- 15 En zij ging heen, en deed naar het woord van Elia; zo at zij, en hij, en haar huis, vele dagen.
- 16 Het meel van de kruik werd niet verteerd, en de olie van de fles ontbrak niet, naar het woord des HEEREN, dat Hij gesproken had door den dienst van Elia.

- 17 En het geschiedde na deze dingen, dat de zoon dezer vrouw, der waardin van het huis, krank werd; en zijn krankheid werd zeer sterk, totdat geen **adem** in hem overgebleven was.
- 18 En zij zeide tot Elia: Wat heb ik met u te doen, gij man Gods? Zijt gij bij mij ingekomen, om mijn ongerechtigheid in gedachtenis te brengen, en om mijn zoon te doden?
- 19 En hij zeide tot haar: Geef mij uw zoon. En hij nam hem van haar schoot, en droeg hem boven in de opperzaal, waar hij zelf woonde, en hij leide hem neder op zijn bed.
- 20 En hij riep den HEERE aan, en zeide: HEERE, mijn God, hebt Gij dan ook deze weduwe, bij dewelke ik herberge, zo kwalijk gedaan, dat Gij haar zoon gedood hebt?
- 21 En hij mat zich driemaal uit over dat kind, en riep den HEERE aan, en zeide: HEERE, mijn God, laat toch de ziel van dit kind in hem wederkomen.
- 22 En de HEERE verhoorde de stem van Elia; en de ziel van het kind kwam weder in hem, dat het weder levend werd.
- 23 En Elia nam het kind, en bracht het af van de opperzaal in het huis, en gaf het aan zijn moeder; en Elia zeide: Zie, uw zoon leeft.
- 24 Toen zeide die vrouw tot Elia: Nu weet ik, dat gij een man Gods zijt, en dat het woord des HEEREN in uw mond waarheid is.

- Job 4:
- 1 Toen antwoordde Elifaz, de Themaniet, en zeide:
 - 2 Zo wij een woord opnemen tegen u, zult gij verdrietig zijn? Nochtans wie zal zich van woorden kunnen onthouden?
 - 3 Zie, gij hebt velen onderwezen, en gij hebt slappe handen gesterkt;
 - 4 Uw woorden hebben den struikelende opgericht, en de krommende knieën hebt gij vastgesteld;
 - 5 Maar nu komt het aan u, en gij zijt verdrietig; het raakt tot u, en gij wordt beroerd.
 - 6 Was niet uw vreze Gods uw hoop, en de oprechtheid uwer wegen uw verwachting?
 - 7 Gedenk toch, wie is de onschuldige, die vergaan zij; en waar zijn de oprechten verdelgd?
 - 8 Maar gelijk als ik gezien heb: die ondeugd ploegen, en moeite zaaien, maaien dezelve.
 - 9 Van den **adem** Gods vergaan zij, en van het geblaas (roeach) van Zijn neus worden zij verdaan.
 - 10 De brulling des leeuws, en de stem des fellen leeuws, en de tanden der jonge leeuwen worden verbroken.
 - 11 De oude leeuw vergaat, omdat4480 er geen roof is, en de jongens eens oudachtigen leeuws worden verstrooid.

- Job 26:
- 1 Maar Job antwoordde en zeide:
 - 2 Hoe hebt gij geholpen dien, die zonder kracht is, en behouden den arm, die zonder sterkte is?
 - 3 Hoe hebt gij hem geraden, die geen wijsheid heeft, en de zaak, alzo zij is, ten volle bekend gemaakt?
 - 4 Aan wien hebt gij die woorden verhaald? En wiens **geest** is van u uitgegaan?

- 5 De doden zullen geboren worden van onder de wateren, en hun inwoners.
- 6 De hel is naakt voor Hem, en geen deksel is er voor het verderf.
- 7 Hij breidt het noorden uit over het woeste; Hij hangt de aarde aan een niet.
- 8 Hij bindt de wateren in Zijn wolken; nochtans scheurt de wolk daaronder niet.
- 9 Hij houdt het vlakke Zijns troons vast; Hij spreidt Zijn wolk daarover.
- 10 Hij heeft een gezet perk over het vlakke der wateren rondom afgetekend, tot aan de voleinding toe des lichts met de duisternis.
- 11 De pilaren des hemels sidderen, en ontzetten zich voor Zijn schelden.
- 12 Door Zijn kracht klieft Hij de zee, en door Zijn verstand verslaat Hij haar verheffing.
- 13 Door Zijn Geest heeft Hij de hemelen versierd; Zijn hand heeft de langwemelende slang geschapen.
- 14 Ziet, dit zijn maar uiterste einden Zijner wegen; en wat een klein stukje der zaak hebben wij van Hem gehoord? Wie zou dan den donder Zijner mogendheden verstaan?

- Job 27:
- 1 En Job ging voort zijn spreuk op te heffen, en zeide:
 - 2 Zo waarachtig als God leeft, Die mijn recht weggenomen heeft, en de Almachtige, Die mijner ziel bitterheid heeft aangedaan!
 - 3 Zo lang als mijn **adem** in mij zal zijn, en het geblaas Gods in mijn neus;
 - 4 Indien mijn lippen onrecht zullen spreken, en indien mijn tong bedrog zal uitspreken!
 - 5 Het zij verre van mij, dat ik ulieden rechtvaardigen zou; totdat ik den geest zal gegeven hebben, zal ik mijn oprechtheid van mij niet wegdoen.
 - 6 Aan mijn gerechtigheid zal ik vasthouden, en zal ze niet laten varen; mijn hart zal die niet versmaden van mijn dagen.
 - 7 Mijn vijand zij als de goddeloze, en die zich tegen mij opmaakt, als de verkeerde.
 - 8 Want wat is de verwachting des huichelaars, als hij zal gierig geweest zijn, wanneer God zijn ziel zal uittrekken?
 - 9 Zal God zijn geroep horen, als benauwdheid over hem komt?
 - 10 Zal hij zich verlustigen in den Almachtige? Zal hij God aanroepen te aller tijd?
 - 11 Ik zal ulieden leren van de hand Gods; wat bij den Almachtige is, zal ik niet verhelen.
 - 12 Ziet, gij zelve allen hebt het gezien; en waarom wordt gij dus door ijdelheid verijdeld?
 - 13 Dit is het deel des goddelozen mensen bij God, en de erve der tirannen, die zij van den Almachtige ontvangen zullen.
 - 14 Indien zijn kinderen vermenigvuldigen, het is ten zwaarde; en zijn spruiten zullen van brood niet verzadigd worden.
 - 15 Zijn overgeblevenen zullen in den dood begraven worden, en zijn weduwen zullen niet wenen.
 - 16 Zo hij zilver opgehoopt zal hebben als stof, en kleding bereid als leem;
 - 17 Hij zal ze bereiden, maar de rechtvaardige zal ze aantrekken, en de onschuldige zal het zilver delen.
 - 18 Hij bouwt zijn huis als een motte, en als een hoeder de hutte maakt.
 - 19 Rijk ligt hij neder, en wordt niet weggenomen; doet hij zijn ogen open, zo is hij er niet.

- 20 Verschrikkingen zullen hem als wateren aangrijpen; des nachts zal hem een wervelwind wegstelen.
- 21 De oostenwind zal hem wegvoeren, dat hij henengaat, en zal hem wegstormen uit zijn plaats.
- 22 En God zal dit over hem werpen, en niet sparen; van Zijn hand zal hij snellijk vlieden.
- 23 Een ieder zal over hem met zijn handen klappen, en over hem fluiten uit zijn plaats.

- Job 32:
- 1 Toen hielden de drie mannen op van Job te antwoorden, dewijl hij in zijn ogen rechtvaardig was.
 - 2 Zo ontstak de toorn van Elihu, den zoon van Baracheël, den Buziet, van het geslacht van Ram; tegen Job werd zijn toorn ontstoken, omdat hij zijn ziel meer rechtvaardigde dan God.
 - 3 Zijn toorn ontstak ook tegen zijn drie vrienden, omdat zij, geen antwoord vindende, nochtans Job verdoemden.
 - 4 Doch Elihu had gewacht op Job in het spreken, omdat zij ouder van dagen waren dan hij.
 - 5 Als dan Elihu zag, dat er geen antwoord was in den mond van die drie mannen, ontstak zijn toorn.
 - 6 Hierom antwoordde Elihu, de zoon van Baracheel, den Buziet, en zeide: Ik ben minder van dagen, maar gijlieden zijt stokouden; daarom heb ik geschroomd en gevreesd, ulieden mijn gevoelens te vertonen.
 - 7 Ik zeide: Laat de dagen spreken, en de veelheid der jaren wijsheid te kennen geven.
 - 8 Zekerlijk de geest, die in den mens is, en de **inblazing** des Almachtigen, maakt henlieden verstandig.
 - 9 De groten zijn niet wijs, en de ouden verstaan het recht niet.
 - 10 Daarom zeg ik: Hoor naar mij; ik zal mijn gevoelens ook vertonen.
 - 11 Ziet, ik heb gewacht op ulieder woorden; ik heb het oor gewend tot ulieder aanmerkingen, totdat gij redenen uitgezocht hadt.
 - 12 Als ik nu acht op u gegeven heb, ziet, er is niemand, die Job overreedde, die uit ulieden zijn redenen beantwoordde;
 - 13 Opdat gij niet zegt: Wij hebben de wijsheid gevonden; God heeft hem nedergestoten, geen mens.
 - 14 Nu heeft hij tegen mij geen woorden gericht, en met ulieder woorden zal ik hem niet beantwoorden.
 - 15 Zij zijn ontzet, zij antwoorden niet meer; zij hebben de woorden van zich verzet.
 - 16 Ik heb dan gewacht, maar zij spreken niet; want zij staan stil; zij antwoorden niet meer.
 - 17 Ik zal mijn deel ook antwoorden, ik zal mijn gevoelens ook vertonen.
 - 18 Want ik ben der woorden vol; de geest mijns buiks benauwt mij.
 - 19 Ziet, mijn buik is als de wijn, die niet geopend is; gelijk nieuwe lederen zakken zou hij bersten.
 - 20 Ik zal spreken, opdat ik voor mij lucht krijg; ik zal mijn lippen openen, en zal antwoorden.

- 21 Och, dat ik niemands aangezicht aanneme, en tot den mens geen bijnamen
gebruike!
- 22 Want ik weet geen bijnamen te gebruiken; in kort zou mijn Maker mij
wegnemen.
- Job 33: 1 En gewisselijk, o Job! hoor toch mijn redenen, en neem al mijn woorden ter
ore.
- 2 Zie nu, ik heb mijn mond opengedaan; mijn tong spreekt onder mijn
gehemelte.
- 3 Mijn redenen zullen de oprechtheid mijns harten, en de wetenschap mijner
lippen, wat zuiver is, uitspreken.
- 4 De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de **adem** des Almachtigen heeft mij
levend gemaakt.
- 5 Zo gij kunt, antwoord mij; schik u voor mijn aangezicht, stel u.
- 6 Zie, ik ben Godes, gelijk gij; uit het leem ben ik ook afgesneden.
- 7 Zie, mijn verschrikking zal u niet beroeren, en mijn hand zal over u niet zwaar
zijn.
- 8 Zeker, gij hebt gezegd voor mijn oren, en ik heb de stem der woorden gehoord;
- 9 Ik ben rein, zonder overtreding; ik ben zuiver, en heb geen misdaad.
- 10 Zie, Hij vindt oorzaken tegen mij, Hij houdt mij voor Zijn vijand.
- 11 Hij legt mijn voeten in den stok; Hij neemt al mijn paden waar.
- 12 Zie, hierin zijt gij niet rechtvaardig, antwoord ik u; want God is meerder dan
een mens.
- 13 Waarom hebt gij tegen Hem getwist? Want Hij antwoordt niet van al Zijn
daden.
- 14 Maar God spreekt eens of tweemaal; doch men let niet daarop.
- 15 In den droom, door het gezicht des nachts, als een diepe slaap op de lieden valt,
in de sluimering op het leger;
- 16 Dan openbaart Hij het voor het oor der lieden, en Hij verzegelt hun kastijding;
- 17 Opdat Hij den mens afwende van zijn werk, en van den man de hovaardij
verberge;
- 18 Dat Hij zijn ziel van het verderf afhoude; en zijn leven, dat het door het zwaard
niet doorga.
- Job 34: 10 Daarom, gij, lieden van verstand, hoort naar mij: Verre zij God van
goddeloosheid, en de Almachtige van onrecht!
- 11 Want naar het werk des mensen vergeldt Hij hem, en naar eens ieders weg doet
Hij het hem vinden.
- 12 Ook waarlijk, God handelt niet goddelooslijk, en de Almachtige verkeert het
recht niet.
- 13 Wie heeft Hem gesteld over de aarde, en wie heeft de ganse wereld geschikt?
- 14 Indien Hij Zijn hart tegen hem zette, Zijn geest en Zijn **adem** zou Hij tot Zich
vergaderen;
- 15 Alle vlees zou tegelijk den geest geven, en de mens zou tot stof wederkeren.
- 16 Zo er dan verstand bij u is, hoor dit; neig de oren tot de stem mijner woorden.
- 17 Zou Hij ook, Die het recht haat, den gewonde verbinden, en zoudt gij den zeer
Rechtvaardige verdoemen?
- 18 Zou men tot een koning zeggen: Gij Belial; tot de prinsen: Gij goddelozen!

- 19 Hoe dan tot Dien, Die het aangezicht der vorsten niet aanneemt, en den rijke voor den arme niet kent? Want zij zijn allen Zijner handen werk.
- 20 In een ogenblik sterven zij; zelfs ter middernacht wordt een volk geschud, dat het doorga; en de machtige wordt weggenomen zonder hand.
- 21 Want Zijn ogen zijn op ieders wegen, en Hij ziet al zijn treden.

- Job 37:
- 1 Ook beeft hierover mijn hart, en springt op uit zijn plaats.
 - 2 Hoort met aandacht de beweging Zijner stem, en het geluid, dat uit Zijn mond uitgaat!
 - 3 Dat zendt Hij rechthout onder den gansen hemel, en Zijn licht over de einden der aarde.
 - 4 Daarna brult Hij met de stem; Hij dondert met de stem Zijner hoogheid, en vertrekt die dingen niet, als Zijn stem zal gehoord worden.
 - 5 God dondert met Zijn stem zeer wonderlijk; Hij doet grote dingen, en wij begrijpen ze niet.
 - 6 Want Hij zegt tot de sneeuw: Wees op de aarde; en tot den plasregen des regens; dan is er de plasregen Zijner sterke regenen.
 - 7 Dan zegelt Hij de hand van ieder mens toe, opdat Hij kenne al de lieden Zijns werks.
 - 8 En het gedierte gaat in de loerplaatsen, en blijft in zijn holen.
 - 9 Uit de binnenkamer komt de wervelwind, en van de verstrooiende winden de koude.
 - 10 Door zijn **geblaas** geeft God de vorst, zodat de brede wateren verstijfd worden.
 - 11 Ook vermoeit Hij de dikke wolken door klaarheid; Hij verstroot de wolk Zijns lichts.
 - 12 Die keert zich dan naar Zijn wijzen raad door ommegangen, dat zij doen al wat Hij ze gebiedt, op het vlakke der wereld, op de aarde.
 - 13 Hetzij dat Hij die tot een roede, of tot Zijn land, of tot weldadigheid beschikt.
 - 14 Neem dit, o Job, ter ore; sta, en aanmerk de wonderen Gods.
 - 15 Weet gij, wanneer God over dezelve orde stelt, en het licht Zijner wolk laat schijnen?
 - 16 Hebt gij wetenschap van de opwegingen der dikke wolken; de wonderheden Desgenen, Die volmaakt is in wetenschappen?
 - 17 Hoe uw klederen warm worden, als Hij de aarde stil maakt uit het zuiden?
 - 18 Hebt gij met Hem de hemelen uitgespannen, die vast zijn, als een gegoten spiegel?
 - 19 Onderricht ons, wat wij Hem zeggen zullen; want wij zullen niets ordentelijk voorstellen kunnen vanwege de duisternis.
 - 20 Zal het Hem verteld worden, als ik zo zou spreken? Denkt iemand dat, gewisselijk, hij zal verslonden worden.
 - 21 En nu ziet men het licht niet als het helder is in den hemel, als de wind doorgaat, en dien zuivert;
 - 22 Als van het noorden het goud komt; maar bij God is een vreselijke majesteit!
 - 23 Den Almachtige, Dien kunnen wij niet uitvinden; Hij is groot van kracht; doch door gericht en grote gerechtigheid verdrukt Hij niet.
 - 24 Daarom vrezten Hem de lieden; Hij ziet geen wijzen van harte aan.

- Psalm 18: 1 Voor den opperzangmeester, een psalm van David, den knecht des HEEREN, die de woorden dezès lieds tot den HEERE gesproken heeft, ten dage, als hem de HEERE gered had uit de hand van al zijn vijanden, en uit de hand van Saul.
- (18:2) Hij zeide dan: Ik zal U hartelijk liefhebben, HEERE, mijn Sterkte!
- 2 (18:3) De HEERE is mijn Steenrots, en mijn Burg, en mijn Uithelper; mijn God, mijn Rots, op Welken ik betrouw; mijn Schild, en de Hoorn mijns heils, mijn Hoog Vertrek.
- 3 (18:4) Ik riep den HEERE aan, die te prijzen is, en werd verlost van mijn vijanden.
- 4 (18:5) Banden des doods hadden mij omvangen, en beken Belials verschrikten mij.
- 5 (18:6) Banden der hel omringden mij, strikken des doods bejegenden mij.
- 6 (18:7) Als mij bange was, riep ik den HEERE aan, en riep tot mijn God; Hij hoorde mijn stem uit Zijn paleis, en mijn geroep voor Zijn aangezicht kwam in Zijn oren.
- 7 (18:8) Toen daverde en beefde de aarde, en de gronden der bergen beroerden zich en daverden, omdat Hij ontstoken was.
- 8 (18:9) Rook ging op van Zijn neus, en een vuur uit Zijn mond verteerde; kolen werden daarvan aangestoken.
- 9 (18:10) En Hij boog den hemel, en daalde neder, en donkerheid was onder Zijn voeten.
- 10 (18:11) En Hij voer op een cherub, en vloog; ja, Hij vloog snellijk op de vleugelen des winds.
- 11 (18:12) Duisternis zette Hij tot Zijn verbergings; rondom Hem was Zijn tent, duisterheid der wateren, wolken des hemels.
- 12 (18:13) Van den glans, die voor Hem was, dreven Zijn wolken daarhenen, hagel en vurige kolen.
- 13 (18:14) En de HEERE donderde in den hemel, en de Allerhoogste gaf Zijn stem, hagel en vurige kolen.
- 14 (18:15) En Hij zond Zijn pijlen uit, en verstrooide ze; en Hij vermenigvuldigde de bliksemen, en verschrikte ze.
- 15 (18:16) En de diepe kolken der wateren werden gezien, en de gronden der wereld werden ontdekt, van Uw schelden, o HEERE! van het **geblaas** des winds van Uw neus.
- 16 (18:17) Hij zond van de hoogte, Hij nam mij, Hij trok mij op uit grote wateren.
- 17 (18:18) Hij verloste mij van mijn sterken vijand, en van mijn haters, omdat zij machtiger waren dan ik.
- 18 (18:19) Zij hadden mij bejegend ten dage mijns ongevals; maar de HEERE was mij tot een Steunsel.
- 19 (18:20) En Hij voerde mij uit in de ruimte, Hij rukte mij uit, want Hij had lust aan mij.
- 20 (18:21) De HEERE vergold mij naar mijn gerechtigheid, Hij gaf mij weder naar de reinigheid mijner handen.
- 21 (18:22) Want ik heb des HEEREN wegen gehouden, en ben van mijn God niet goddelooslijk afgegaan.
- 22 (18:23) Want al Zijn rechten waren voor mij, en Zijn inzettingen deed ik niet van mij weg.

- 23 (18:24) Maar ik was oprecht bij Hem, en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid.
24 (18:25) Zo gaf mij de HEERE weder naar mijn gerechtigheid, naar de reinigheid mijner handen, voor Zijn ogen.

- Psalm 150: 1 Hallelujah! Looft God in Zijn heiligdom; looft Hem in het uitspansel Zijner sterkte!
2 Looft Hem vanwege Zijn mogendheden; looft Hem naar de menigvuldigheid Zijner grootheid!
3 Looft Hem met geklank der bazuin; looft Hem met de luit en met de harp!
4 Looft Hem met de trommel en fluit; looft Hem met snarenspeel en orgel!
5 Looft Hem met hel klinkende cimbalen; looft Hem met cimbalen van vreugdegeluid!
6 Alles, wat **adem** heeft, love den HEERE! Hallelujah!

- Spr. 20: 18 Elke gedachte wordt door raad bevestigd, daarom voer oorlog met wijze raadsragen.
19 Die als een achterklapper wandelt, openbaart het heimelijke; vermeng u dan niet met hem, die met zijn lippen verlokt.
20 Wie zijn vader of zijn moeder vloekt, diens lamp zal uitgeblust worden in zwarte duisternis.
21 Als een erfenis in het eerste verhaast wordt, zo zal haar laatste niet gezegend worden.
22 Zeg niet: Ik zal het kwaad vergelden; wacht op den HEERE, en Hij zal u verlossen.
23 Tweeërlei weegsteen is den HEERE een gruwel, en de bedriegelijke weegschaal is niet goed.
24 De treden des mans zijn van den HEERE; hoe zou dan een mens zijn weg verstaan?
25 Het is een strik des mensen, dat hij het heilige verslindt, en na gedane geloften, onderzoek te doen.
26 Een wijs koning verstroot de goddelozen, en hij brengt het rad over hen.
27 De **ziel** des mensen is een lamp des HEEREN, doorzoekende al de binnenkamers des buiks.
28 Weldadigheid en waarheid bewaren den koning; en door weldadigheid ondersteunt hij zijn troon.
29 Der jongelingen sieraad is hun kracht, en der ouden heerlijkheid is de grijsheid.
30 Gezwollen der wonde zijn in den boze een zuivering, mitsgaders de slagen van het binnenste des buiks.

- Jes. 2: 11 De hoge ogen der mensen zullen vernederd worden, en de hoogheid der mannen zal nedergebogen worden; en de HEERE alleen zal in dien dag verheven zijn.
12 Want de dag des HEEREN der heirscharen zal zijn tegen allen hovaardige en hoge, en tegen allen verhevende, opdat hij vernederd worde;
13 En tegen alle hoge en verhevende cederen van Libanon, en tegen alle eiken van Basan;

- 14 En tegen alle hoge bergen, en tegen alle verhevene heuvelen;
 15 En tegen allen hogen toren, en tegen allen vasten muur;
 16 En tegen alle schepen van Tarsis, en tegen alle gewenste schilderijen.
 17 En de hoogheid der mensen zal gebogen, en de hoogheid der mannen zal vernederd worden; en de HEERE alleen zal in die dag verheven zijn.
 18 En elkeen der afgoden zal ganselijk vergaan.
 19 Dan zullen zij in de spelonken der rotsstenen gaan, en in de holen der aarde, vanwege den schrik des HEEREN, en vanwege de heerlijkheid Zijner majesteit, wanneer Hij Zich opmaken zal, om de aarde te verschrikken.
 20 In dien dag zal de mens zijn zilveren afgoden, en zijn gouden afgoden, welke zij zich gemaakt hadden, om zich daarvoor neder te buigen, wegwerpen voor de mollen en de vledermuizen;
 21 Gaande in de reten der rotsen, en in de kloven der steenrotsen, vanwege den schrik des HEEREN, en vanwege de heerlijkheid Zijner majesteit, wanneer Hij Zich opmaken zal, om de aarde geweldiglijk te verschrikken.
 22 Laat gijlieden dan af van den mens, wiens **adem** in zijn neus is, want waarin is hij te achten?
- Jes. 30: 27 Ziet, de Naam des HEEREN komt van verre, Zijn toorn brandt, en de last is zwaar; Zijn lippen zijn vol gramschap, en Zijn tong, als een verterend vuur;
 28 En Zijn adem is als een overlopende beek, die tot aan den hals toe raakt; om de heidenen te schudden met een schudding der ijdelheid, en als een misleidende toom in de kinnebakkens der volken.
 29 Er zal een lofzang bij ulieden zijn, gelijk in den nacht, wanneer het feest geheiligd wordt; en blijdschap des harten, gelijk van een, die met pijpen wandelt, om te komen tot den berg des HEEREN, tot den Rotssteen van Israel.
 30 En de HEERE zal Zijn heerlijke stem doen horen, en de nederlating Zijns arms doen zien, met grimmigheid van toorn, en een vlam van verterend vuur, stralen, en een vloed, en hagelstenen.
 31 Want door de stem des HEEREN zal Assur te morzel geslagen worden, die met de roede sloeg.
 32 En alwaar die gegroundveste staf doorgedaan zal zijn (op welken de HEERE dien zal hebben doen rusten), daar zal men met trommelen en harpen zijn; want met bewegende bestrijdingen zal Hij tegen hen strijden.
 33 Want Tofeth is van gisteren bereid; ja, hij is ook voor den koning bereid; Hij heeft hem diep en wijd gemaakt, het vuur en hout van zijn brandstapel is veel; de **adem** des HEEREN zal hem aansteken als een zwavelstroom.
- Jes. 42: 1 Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn geest op Hem gegeven; Hij zal het recht den heidenen voortbrengen.
 2 Hij zal niet schreeuwen, noch Zijn stem verheffen, noch Zijn stem op de straat horen laten.
 3 Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen; met waarheid zal Hij het recht voortbrengen.

- 4 Hij zal niet verdonkerd worden, en Hij zal niet verbroken worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben besteld; en de eilanden zullen naar Zijn leer wachten.
- 5 Alzo zegt God, de HEERE, Die de hemelen geschapen, en dezelve uitgebreid heeft, Die de aarde uitgespannen heeft, en wat daaruit voortkomt; Die den volke, dat daarop is, den **adem** geeft, en den geest dengenen, die daarop wandelen:
- 6 Ik, de HEERE, heb u geroepen in gerechtigheid, en Ik zal u bij uw hand grijpen; en Ik zal u behoeden, en Ik zal u geven tot een Verbond des volks, tot een Licht der heidenen.
- 7 Om te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis, en uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten.
- 8 Ik ben de HEERE, dat is Mijn Naam; en Mijn eer zal Ik geen anderen geven, noch Mijn lof den gesneden beelden.
- 9 Ziet, de voorgaande dingen zijn gekomen, en nieuwe dingen verkondig Ik; eer dat zij uitspruiten, doe Ik ulieden die horen.
- 10 Zingt den HEERE een nieuw lied, Zijn lof van het einde der aarde; gij, die ter zee vaart, en al wat daarin is, gij eilanden en hun inwoners.
- 11 Laat de woestijn en haar steden de stem verheffen, met de dorpen, die Kedar bewoont; laat hen juichen, die in de rotsstenen wonen, en van den top der bergen af schreeuwen.
- 12 Laat ze den HEERE de eer geven, en Zijn lof in de eilanden verkondigen.

- Jes. 57: 11 Maar voor wien hebt gij geschroomd of gevreesd? Want gij hebt gelogen, en zijt Mijner niet gedachtig geweest, gij hebt Mij op uw hart niet gelegd; is het niet, om dat Ik zwijg, en dat van ouds af, en gij vreest Mij niet?
- 12 Ik zal uw gerechtigheid bekend maken, en uw werken, dat zij u geen nut doen zullen.
- 13 Wanneer gij roepen zult, zo laat die, die van u vergaderd zijn, u redden; doch de wind zal hen allen wegvoeren, de ijdelheid zal hen wegnemen. Maar die op Mij vertrouwt, die zal het aardrijk erven, en Mijn heiligen berg erfelijk bezitten.
- 14 En men zal zeggen: Verhoogt de baan, verhoogt de baan, bereidt den weg, neemt den aanstoot uit den weg Mijns volks.
- 15 want alzo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make den geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden.
- 16 Want Ik zal niet eeuwiglijk twisten, en Ik zal niet geduriglijk verbolgen zijn; want de geest zou van voor Mijn aangezicht overstelpt worden, en de **zielen**, die Ik gemaakt heb.
- 17 Ik was verbolgen over de ongerechtigheid hunner gierigheid, en sloeg hen; Ik verborg Mij, en was verbolgen; evenwel gingen zij afkerig henen in den weg huns harten.
- 18 Ik zie hun wegen, en Ik zal hen genezen; en Ik zal hen geleiden, en hun vertroosting wedergeven, namelijk aan hun treurigen.
- 19 Ik schep de vrucht der lippen, vrede, vrede dengenen, die verre zijn, en dengenen, die nabij zijn, zegt de HEERE, en Ik zal hen genezen.

- 20 Doch de goddelozen zijn als een voortgedreven zee, want die kan niet rusten, en haar wateren werpen slijk en modder op.
- 21 De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede.
- Dan. 5: 18 Wat u aangaat, o koning! de allerhoogste God heeft uw vader Nebukadnésar het koninkrijk, en grootheid, en eer, en heerlijkheid gegeven;
- 19 En vanwege de grootheid, die Hij hem gegeven had, beefden en sidderden alle volken, natiën en tongen voor hem; dien hij wilde, doodde hij, en dien hij wilde, behield hij in het leven, en dien hij wilde, verhoogde hij, en dien hij wilde, vernederde hij.
- 20 Maar toen zich zijn hart verhief, en zijn geest verstijfd werd ter hovaardij, werd hij van den troon zijns koninkrijks afgestoten, en men nam de eer van hem weg.
- 21 En hij werd van de kinderen der mensen verstoten, en zijn hart werd den beesten gelijk gemaakt, en zijn woning was bij de woudezelen; men gaf hem gras te smaken gelijk den ossen; en zijn lichaam werd van den dauw des hemels nat gemaakt, totdat hij bekende, dat God, de Allerhoogste, Heerser is over de koninkrijken der mensen, en over dezelve stelt, wien Hij wil.
- 22 En gij, Belsazar, zijn zoon! hebt uw hart niet vernederd, alhoewel gij dit alles wel geweten hebt.
- 23 Maar gij hebt u verheven tegen den Heere des hemels, en men heeft de vaten van Zijn huis voor u gebracht, en gij, en uw geweldigen, uw vrouwen, en uw bijwijven hebben wijn uit dezelve gedronken, en de goden van zilver en goud, koper, ijzer, hout en steen, die niet zien, noch horen, noch weten, hebt gij geprezen; maar dien God, in Wiens hand uw **adem (nisjama)** is, en bij Wien al uw paden zijn, hebt gij niet verheerlijkt.
- 24 Toen is dat deel der hand van Hem gezonden, en dit schrift getekend geworden.
- 25 Dit nu is het schrift, dat daar getekend is: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN.
- 26 Dit is de uitlegging dezer woorden: MENE; God heeft uw koninkrijk geteld, en Hij heeft het voleind.
- 27 TEKEL; gij zijt in weegschalen gewogen; en gij zijt te licht gevonden.
- 28 PERES; uw koninkrijk is verdeeld, en het is den Meden en den Perzen gegeven.
- 29 Toen beval Belsazar, en zij bekleedden Daniel met purper, met een gouden keten om zijn hals, en zij riepen overluid van hem, dat hij de derde heerser in dat koninkrijk was.
- 30 In dienzelfden nacht, werd Belsazar, der Chaldeën koning, gedood.
- 31 (6:1) Darius, de Meder nu, ontving het koninkrijk, omtrent twee en zestig jaren oud zijnde.
- Dan. 10: 7 En ik, Daniel, alleen zag dat gezicht, maar de mannen, die bij mij waren, zagen dat gezicht niet; doch een grote verschrikking viel op hen, en zij vloden, om zich te versteken.
- 8 Ik dan werd alleen overgelaten, en zag dit grote gezicht, en er bleef in mij geen kracht overig; en mijn sierlijkheid werd aan mij veranderd in een verderving, zodat ik geen kracht behield.

- 9 En ik hoorde de stem Zijner woorden; en toen ik de stem Zijner woorden hoorde, zo viel ik in een diepen slaap op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde.
- 10 En ziet, een hand roerde mij aan, en maakte, dat ik mij bewoog op mijn knieën, en de palmen mijner handen.
- 11 En Hij zeide tot mij: Daniel, gij zeer gewenste man! merk op de woorden, die Ik tot u spreken zal, en sta op uw standplaats, want Ik ben alnu tot u gezonden; en toen Hij dat woord tot mij sprak, stond ik bevende.
- 12 Toen zeide Hij tot mij: Vrees niet, Daniel! want van den eersten dag aan, dat gij uw hart begaaft, om te verstaan en om uzelfen te verootmoedigen, voor het aangezicht uws Gods, zijn uw woorden gehoord, en om uwer woorden wil ben Ik gekomen.
- 13 Doch de vorst des koninkrijks van Perzië stond tegenover Mij een en twintig dagen; en ziet, Michael, een van de eerste vorsten, kwam om Mij te helpen, en Ik werd aldaar gelaten bij de koningen van Perzië.
- 14 Nu ben Ik gekomen, om u te doen verstaan, hetgeen uw volk bejegenen zal in het vervolg der dagen, want het gezicht is nog voor vele dagen.
- 15 En toen Hij deze woorden met mij sprak, sloeg ik mijn aangezicht ter aarde, en ik werd stom.
- 16 En ziet, Een, den mensenkinderen gelijk, raakte mijn lippen aan, toen deed ik mijn mond open, en ik sprak, en zeide tot Dien, Die tegenover mij stond: Mijn Heere! om des gezichts wil keren zich mijn weeën over mij, zodat ik geen kracht behoude.
- 17 En hoe kan de knecht van dezen mijn Heere spreken met dien mijn Heere? Want wat mij aangaat, van nu af bestaat geen kracht in mij, en geen **adem** is in mij overgebleven.
- 18 Toen raakte mij wederom aan Een, als in de gedaante van een mens; en Hij versterkte mij.
- 19 En Hij zeide: Vrees niet, gij zeer gewenste man! vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk! En terwijl Hij met mij sprak, werd ik versterkt, en zeide: Mijn Heere spreke, want Gij hebt mij versterkt.
- 20 Toen zeide Hij: Weet gij, waarom dat Ik tot u gekomen ben? Doch nu zal Ik wederkeren om te strijden tegen den vorst der Perzen; en als Ik zal uitgegaan zijn, ziet, zo zal de vorst van Griekenland komen.
- 21 Doch Ik zal u te kennen geven, hetgeen getekend is in het geschrift der waarheid; en er is niet een, die zich met Mij versterkt tegen dezen, dan uw vorst Michaël.